

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/67/ES**
ze dne 15. prosince 1997
o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování
kvality služby
 (Úř. věst. L 15, 21.1.1998, s. 14)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002	L 176	21	5.7.2002
► <u>M2</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M3</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008	L 52	3	27.2.2008

Opravena:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 225, 28.8.2015, s. 49 (2008/6/ES)
- **C2** Oprava, Úř. věst. L 149, 7.6.2016, s. 8 (2008/6/ES)

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 97/67/ES

ze dne 15. prosince 1997

o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a články 66 a 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. ledna 1993 k Zelené knize o rozvoji jednotného trhu poštovních služeb ⁽⁴⁾,

s ohledem na usnesení Rady ze dne 7. února 1994 o rozvoji poštovních služeb Společenství ⁽⁵⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy, s ohledem na společné znění schválené dohodovacím výborem dne 7. listopadu 1997 ⁽⁶⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že by měla být přijata opatření s cílem vytvořit vnitřní trh v souladu s článkem 7a Smlouvy; že tento trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;
- (2) vzhledem k tomu, že vytvoření vnitřního trhu v poštovním odvětví má prokazatelný význam pro hospodářskou a sociální soudržnost Společenství, neboť poštovní služby jsou základním nástrojem komunikace a obchodu;
- (3) vzhledem k tomu, že dne 11. června 1992 Komise předložila Zelenou knihu o rozvoji jednotného trhu poštovních služeb a dne 2. června 1993 sdělení nazvané Zásady pro rozvoj poštovních služeb Společenství;
- (4) vzhledem k tomu, že Komise provedla široká veřejná jednání o těch stránkách poštovních služeb, které jsou zájmem Společenství, a osoby zúčastněné v poštovním odvětví sdělily Komisi své připomínky;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 2.12.1995, s. 22 a Úř. věst. C 300, 10.10.1996, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. C 174, 17.6.1996, s. 41.

⁽³⁾ Úř. věst. C 337, 11.11.1996, s. 28.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 42, 15.2.1993, s. 240.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 48, 16.2.1994, s. 3.

⁽⁶⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. května 1996 (Úř. věst. C 152, 27.5.1996, s. 20), společný postoj Rady ze dne 29. dubna 1997 (Úř. věst. C 188, 19.6.1997, s. 9) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. září 1997 (Úř. věst. C 304, 6.10.1997, s. 34); rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. listopadu 1997 a rozhodnutí Rady ze dne 1. prosince 1997.

▼B

- (5) vzhledem k tomu, že současný rozsah všeobecných poštovních služeb a podmínky pro jejich poskytování se v jednotlivých členských státech značně liší; že zejména výkon je z hlediska kvality služby ve členských státech velice rozdílný;
- (6) vzhledem k tomu, že přeshraniční poštovní spojení nespĺňuje vždy očekávání uživatelů a evropských občanů a výkon z hlediska kvality služby je, pokud jde o přeshraniční poštovní služby Společenství, v tomto okamžiku neuspokojivý;
- (7) vzhledem k tomu, že rozdíly zaznamenané v poštovním odvětví mají značné důsledky pro odvětví spoléhající zejména na poštovní služby a skutečně brání rozvoji vnitřní soudržnosti Společenství, neboť oblasti ochuzené o dostatečně kvalitní poštovní služby jsou znevýhodněny, pokud jde o listovní služby i distribuci zboží;
- (8) vzhledem k tomu, že opatření usilující o zajištění postupné a řízené liberalizace trhu a o zabezpečení řádné rovnováhy jejich uplatňování jsou nezbytná k zaručení volného pohybu služeb v poštovním odvětví jako takovém v celém Společenství, s výhradou povinností a práv poskytovatelů všeobecných služeb;
- (9) vzhledem k tomu, že je proto nezbytný zásah na úrovni Společenství k zajištění vyšší harmonizace podmínek pro poštovní odvětví a následně musí být postupně vypracována společná pravidla;
- (10) vzhledem k tomu, že v souladu se zásadou subsidiarity měl být na úrovni Společenství přijat soubor obecných zásad, zatímco výběr přesného postupu by měl být záležitostí členských států, které by si svobodně volily systém nejlépe uzpůsobený vlastním okolnostem;
- (11) vzhledem k tomu, že je nezbytné na úrovni Společenství zajistit všeobecné poštovní služby zahrnující minimální rozsah služeb určité kvality, které mají být poskytovány ve všech členských státech za dostupnou cenu ve prospěch všech uživatelů, bez ohledu na jejich zeměpisnou polohu ve Společenství;
- (12) vzhledem k tomu, že cílem všeobecných služeb je nabízet všem uživatelům snadný přístup do poštovní sítě poskytnutím zejména dostatečného počtu přístupových míst a zajištěním uspokojivých podmínek, pokud jde o četnost sběru a dodávek; že poskytování všeobecných služeb musí splňovat základní potřebu zajištění nepřetržitého provozu a zároveň musí být přizpůsobivé potřebám uživatelů a zaručovat jim poctivé a nediskriminační zacházení;
- (13) vzhledem k tomu, že všeobecné služby musí zahrnovat vnitrostátní i přeshraniční služby;

▼B

- (14) vzhledem k tomu, že uživatelé všeobecných služeb musí být přiměřeně informováni o rozsahu nabízených služeb, podmínkách jejich poskytování a používání, kvalitě poskytovaných služeb a o poštovních sazbách;
- (15) vzhledem k tomu, že ustanoveními této směrnice týkajícími se poskytování všeobecných služeb nejsou dotčena práva provozovatelů všeobecných služeb individuálně sjednávat smlouvy se zákazníky;
- (16) vzhledem k tomu, že udržení rozsahu služeb, které mohou být vyhrazeny, v souladu s pravidly Smlouvy a aniž jsou dotčena pravidla hospodářské soutěže, se jeví oprávněné pro zajištění provozu všeobecných služeb za finančně vyvážených podmínek; že proces liberalizace by neměl omezit poskytování určitých členskými státy zavedených bezplatných služeb pro nevidomé a slabozraké osoby;
- (17) vzhledem k tomu, že vnitrostátní listovní zásilky o hmotnosti od 350 gramů představují méně než 2 % celkového objemu listovních zásilek a méně než 3 % příjmů veřejných provozovatelů; že kritérium ceny (pětinásobek základní sazby) umožní lepší rozlišení mezi vyhrazenou službou a expresní službou, která je liberalizována;
- (18) vzhledem k tomu, že s ohledem na zásadní rozdíl mezi expresními zásilkami a všeobecnými poštovními službami spočívající v přidané hodnotě (v jakékoli formě) poskytované expresními službami a vnímané zákazníky a že nejúčinnějším způsobem stanovení toho, co je vnímáno jako přidaná hodnota, je vzít v úvahu příplatek, který jsou zákazníci ochotni zaplatit, aniž však je dotčen cenový limit vyhrazené oblasti, který musí být dodržen;
- (19) vzhledem k tomu, že je přiměřené prozatímně povolit vyhrazení adresných reklamních zásilek a přeshraničních zásilek v rámci stanovených cenových a hmotnostních limitů; že jako další krok k dokončení vnitřního trhu poštovních služeb by měl Evropský parlament a Rada nejpozději do 1. ledna 2000 na návrh Komise na základě přezkoumání odvětví přijmout rozhodnutí o další postupné a řízené liberalizaci poštovního trhu, zejména s ohledem na liberalizaci přeshraničních a adresných reklamních zásilek, jakož i o dalším přezkoumání cenových a hmotnostních limitů;
- (20) vzhledem k tomu, že z důvodu veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti mohou mít členské státy oprávněný zájem udělit jednomu nebo více určeným subjektům právo umisťovat na veřejných komunikacích poštovní schránky určené ke sběru poštovních zásilek; že jsou proto oprávněny určit subjekt nebo subjekty oprávněné vydávat poštovní známky s označením země původu a subjekty pověřené poskytováním služby doporučených

▼B

zásilek, využívané v soudním nebo správním řízení v souladu s vnitrostátními právními předpisy; že rovněž mohou vyznačit členství v Evropské unii začleněním symbolu s dvanácti hvězdami;

- (21) vzhledem k tomu, že nové služby (služby zřetelně odlišné od běžných služeb) a výměna dokumentů nejsou částí všeobecných služeb a tedy nelze odůvodnit jejich vyhrazení poskytovatelům všeobecných služeb; že to platí také pro poskytování vlastními silami (poskytování poštovních služeb fyzickou nebo právnickou osobou, která je původcem zásilek, nebo sběr a směrování těchto zásilek třetí stranou jednající výhradně jménem této osoby), což nespadá do kategorie služeb;
- (22) vzhledem k tomu, že členské státy musí být schopny regulovat na svém území pomocí vhodných schvalovacích postupů poskytování poštovních služeb, které nejsou vyhrazeny poskytovatelům všeobecných služeb; že tyto postupy musí být transparentní, nediskriminační, přiměřené a založené na objektivních kritériích;
- (23) vzhledem k tomu, že členské státy by měly mít možnost podmínit udělení licence povinností poskytovat všeobecné služby nebo příspěvky na vyrovnávací fond určený k odškodnění poskytovatele všeobecných služeb za poskytování služeb představujících nerovné finanční břemeno; že by členské státy měly mít možnost zahrnout do oprávnění povinnost, že povolená činnost nesmí porušovat výlučná nebo zvláštní práva na vyhrazené služby udělená poskytovatelům všeobecných služeb; že může být zaveden identifikační systém pro adresné reklamní zásilky pro kontrolní účely v případě liberalizace těchto zásilek;
- (24) vzhledem k tomu, že je třeba přijmout opatření pro obchodní poskytování nevyhrazených služeb veřejnosti, nezbytná pro harmonizaci schvalovacích postupů stanovených členskými státy;
- (25) vzhledem k tomu, že ukáže-li se to nezbytné, budou přijata opatření k zajištění transparentnosti a nediskriminační povahy podmínek pro přístup k veřejné poštovní síti ve členských státech;
- (26) vzhledem k tomu, že k zajištění řádného řízení všeobecných služeb a k předcházení narušení hospodářské soutěže by poštovní sazby platné pro všeobecné služby měly být objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřené nákladům;
- (27) vzhledem k tomu, že odměna za poskytování přeshraničních poštovních služeb uvnitř Společenství, aniž je dotčen minimální soubor závazků plynoucích z aktů Světové poštovní unie, má být přiměřená, aby pokryla náklady vzniklé poskytovateli všeobecných služeb dodáním v zemi určení; že tato odměna by také měla dávat podnět ke zvýšení nebo udržení kvality přeshraničních služeb prostřednictvím kvalitativních cílů služeb; že by toto odůvodnilo vhodné systémy zajišťující přiměřené krytí nákladů a související výslovně s dosaženou kvalitou služby;
- (28) vzhledem k tomu, že oddělené účty pro jednotlivé vyhrazené a nevyhrazené služby jsou nezbytné ke zprůhlednění skutečných nákladů jednotlivých služeb a k zajištění, aby subvencování

▼B

ztrát nevyhrazeného odvětví ziskem z vyhrazeného odvětví nepříznivě neovlivňovalo podmínky hospodářské soutěže v nevyhrazeném odvětví;

- (29) vzhledem k tomu, že k zajištění uplatňování zásad stanovených v předchozích třech bodech odůvodnění mají poskytovatelé všeobecných služeb zavést v přiměřené lhůtě nákladové účetní systémy, které mohou být nezávisle ověřovány a jejichž pomocí lze náklady přiřadit službám transparentními postupy co nejpřesněji; že tyto požadavky lze splnit například zavedením zásady propočtu plně rozložených nákladů a že tyto nákladové účetní systémy nesmějí být požadovány, pokud existují skutečné podmínky volné hospodářské soutěže;
- (30) vzhledem k tomu, že je třeba přihlížet k zájmům uživatelů, kteří mají nárok na služby vysoké kvality; že je proto třeba vynaložit veškeré úsilí ke zlepšení a zvýšení kvality služeb poskytovaných na úrovni Společenství; že zvyšování kvality vyžaduje od členských států stanovení norem, které mají poskytovatelé všeobecných služeb plnit nebo překračovat, pokud jde o služby tvořící součást všeobecných služeb;
- (31) vzhledem k tomu, že kvalita služby očekávaná uživatelem je zásadním hlediskem poskytovaných služeb; že normy pro hodnocení kvality služby a dosažené úrovně kvality musí být v zájmu uživatelů zveřejňovány; že je nezbytné mít k dispozici harmonizované normy kvality služeb a společnou metodiku měření kvality, aby bylo možno zhodnotit sbližování kvality služby v rámci Společenství;
- (32) vzhledem k tomu, že členské státy musí stanovit vnitrostátní normy kvality odpovídající normám Společenství; že v případě přeshraničních služeb uvnitř Společenství vyžadujících spojené úsilí nejméně dvou poskytovatelů všeobecných služeb ze dvou různých členských států musí být normy kvality definovány na úrovni Společenství;
- (33) vzhledem k tomu, že dodržování těchto norem musí být pravidelně nezávisle ověřováno na základě harmonizovaných zásad; že uživatelé musí mít právo na informace o výsledcích tohoto ověřování a členské státy by měly přijmout nápravná opatření, pokud výsledky prokáží neplnění norem;
- (34) vzhledem k tomu, že směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾ se vztahuje na provozovatele poštovních služeb;
- (35) vzhledem k tomu, že potřeba zvýšení kvality služeb znamená nutnost rychlého a účinného řešení případných sporů; že navíc k zákonným formám nápravy dostupným podle vnitrostátního

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.

▼B

práva nebo práva Společenství by měl být stanoven transparentní, jednoduchý a nenákladný postup projednávání stížností umožňující účast všech zúčastněných stran;

- (36) vzhledem k tomu, že pokrok ve vzájemném propojení poštovních sítí a zájmy uživatelů vyžadují podporu technické normalizace; že technická normalizace je nepostradatelná pro rozvoj interoperability mezi vnitrostátními sítěmi a pro účinnost všeobecných služeb Společenství;
- (37) vzhledem k tomu, že obecné zásady evropské harmonizace umožňují svěřit činnost specializované technické normalizace Evropskému výboru pro normalizaci;
- (38) vzhledem k tomu, že by měl být zřízen výbor napomáhající Komisi v provádění této směrnice, zejména vztahu k budoucí práci na rozvoji opatření týkajících se kvality přeshraničních služeb Společenství a technické normalizace;
- (39) vzhledem k tomu, že k zajištění náležitého fungování všeobecných služeb a nenarušené hospodářské soutěže v nevyhrazeném odvětví je důležité oddělit funkce regulátora na jedné straně a provozovatele na straně druhé; že žádný poštovní provozovatel nesmí být zároveň soudcem i stranou; že je na členském státu definovat statut jednoho nebo více vnitrostátních regulačních orgánů, což může být veřejný orgán nebo nezávislý subjekt zřízený k tomuto účelu;
- (40) vzhledem k tomu, že bude třeba posoudit účinky harmonizovaných podmínek na fungování vnitřního trhu poštovních služeb; že proto Komise podá tři roky po vstupu této směrnice v platnost a nejpozději do 31. prosince 2000 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, včetně odpovídajících informací o vývoji v odvětví, zejména z ekonomických, sociálních, pracovních a technologických hledisek, jakož i o kvalitě služeb;
- (41) vzhledem k tomu, že touto směrnicí není dotčeno používání pravidel Smlouvy, zejména pravidel hospodářské soutěže a volného pohybu služeb;
- (42) vzhledem k tomu, že nic nebrání členským státům zachovat v platnosti či zavést opatření pro poštovní odvětví volnější než opatření stanovená touto směrnicí, ani, pokud tato směrnice přestane být použitelná, zachovat v platnosti opatření přijatá k provedení této směrnice za předpokladu jejich slučitelnosti se Smlouvou;
- (43) vzhledem k tomu, že je vhodné omezit použitelnost této směrnice na dobu do 31. prosince 2004, nerozhodne-li Evropský parlament a Rada na návrh Komise jinak;
- (44) vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje na žádnou činnost mimo oblast působnosti práva Společenství, jako například činnosti uvedené v hlavách V a VI Smlouvy o Evropské

▼ B

unii, a v žádném případě na činnosti týkající se veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu (včetně hospodářského blahobytu státu, pokud tyto činnosti souvisejí se záležitostmi bezpečnosti státu) a činnosti státu v oblasti trestního práva;

- (45) vzhledem k tomu, že tato směrnice nebrání v případě podniků, které nejsou usazeny ve Společenství, přijetí opatření v souladu s právem Společenství a existujícími mezinárodními závazky zajišťujícími rovné zacházení pro státní příslušníky členských států ve třetích zemích; že podniky Společenství by měly mít ve třetích zemích výhody zacházení a faktického přístupu srovnatelné se zacházením a přístupem na trh, jehož se dostává státním příslušníkům těchto zemí v rámci Společenství,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

Účel a oblast působnosti**▼ M3***Článek 1*

Tato směrnice stanoví společná pravidla, pokud jde o:

- podmínky poskytování poštovních služeb,
- poskytování všeobecných poštovních služeb ve Společenství,
- financování všeobecných služeb za podmínek zajišťujících trvalé poskytování těchto služeb,
- zásady tvorby sazeb a transparentnosti účtů pro poskytování všeobecných služeb,
- stanovení norem kvality pro poskytování všeobecných služeb a zavedení systému k zajištění jejich dodržování,
- harmonizaci technických norem,
- vytvoření nezávislých národních regulačních orgánů.

▼ B*Článek 2*

Pro účely této směrnice se

▼ M3

1. *poštovními službami* se rozumí služby zahrnující výběr, třídění, přepravu a dodávání poštovních zásilek;
- 1a) *poskytovatelem poštovních služeb* se rozumí podnik poskytující jednu nebo více poštovních služeb;

▼ B

2. **► M3** *poštovní sítě* **◄** rozumí systém organizace a zdroje všeho druhu využívané poskytovatelem nebo poskytovateli všeobecných služeb zejména pro účely

▼ B

- výběru poštovních zásilek zahrnutých do povinné všeobecné služby z přístupových míst na celém území,
- směřování a zpracování těchto zásilek od přístupového místa poštovní sítě až k dodací poště,
- dodání na adresy udané na zásilkách;

▼ M3

3. *přístupovými místy* se rozumí fyzická zařízení, včetně poštovních schránek pro veřejnost umístěných na veřejné komunikaci nebo v budově, na budově nebo na pozemku poskytovatele nebo poskytovatelů poštovních služeb, kde mohou odesílatelé odevzdávat poštovní zásilky do poštovní sítě;
4. *výběrem* se rozumí sběr poštovních zásilek poskytovatelem poštovních služeb;

▼ B

5. *dodáváním* rozumí postup od třídění na dodací poště až po dodání poštovních zásilek jejich adresátům;

▼ M3

6. *poštovní zásilkou* se rozumí zásilka s adresou v konečné podobě, ve které má být poskytovatelem poštovních služeb dodána. Kromě listovních zásilek jsou to rovněž například knihy, katalogy, noviny, časopisy a poštovní balíky obsahující zboží s obchodní hodnotou či bez obchodní hodnoty;

▼ B

7. *listovní zásilkou* rozumí sdělení v písemné formě na jakémkoli fyzickém nosiči, které má být dopraveno a dodáno na adresu uvedenou odesílatelem na zásilce samé nebo na jejím obalu. Knihy, katalogy, noviny a časopisy se nepovažují za listovní zásilky;

▼ M3

▼ B

9. *doporučenou zásilkou* rozumí služba poskytující paušální záruku proti ztrátě, poškození nebo úbytku obsahu a dávající odesílateli, případně na jeho žádost, důkaz o podání poštovní zásilky nebo o jejím dodání adresátovi;
10. *cennou zásilkou* rozumí služba pojišťující poštovní zásilku pro případ ztráty, poškození nebo úbytku obsahu až do výše odesílatelem udané hodnoty;
11. *přeshraniční zásilkou* rozumí zásilka z jiného členského státu nebo do jiného členského státu nebo z třetí země nebo do třetí země;

▼ M3

13. *poskytovatelem všeobecných služeb* se rozumí veřejný nebo soukromý poskytovatel poštovních služeb poskytující všeobecné poštovní služby nebo jejich část v členském státě, jehož totožnost byla sdělena Komisi v souladu s článkem 4;
14. *oprávněním* se rozumí každé povolení ve formě „všeobecného oprávnění“ nebo „individuální licence“ podle níže uvedených definic, které stanoví práva a povinnosti specifické pro poštovní odvětví a dovoluje podnikům poskytovat poštovní služby a případně vytvářet nebo provozovat své sítě pro poskytování těchto služeb:

▼ M3

- „všeobecným oprávněním“ se rozumí oprávnění, bez ohledu na to, zda je regulováno „hromadnou licenci“ nebo obecnými právními předpisy, a bez ohledu na to, zda tato regulace vyžaduje registrační nebo deklarační postupy, které neukládá danému poskytovateli poštovních služeb povinnost obdržet výslovné rozhodnutí národního regulačního orgánu před uplatněním práv z oprávnění plynoucích,
- „individuální licenci“ se rozumí oprávnění udělené národním regulačním orgánem, které dává poskytovateli poštovních služeb specifická práva nebo které podřizuje provoz tohoto podniku zvláštním povinnostem podle potřeby doplňujícím všeobecné oprávnění, pokud poskytovatel poštovních služeb nemá právo uplatňovat daná práva, dokud neobdrží rozhodnutí národního regulačního orgánu;

▼ B

15. *konečnými poplatky* rozumí odměna poskytovatelům všeobecných služeb za dodávání přeshraničních zásilek došlých z jiného členského státu nebo ze třetí země;
16. *odesílatelem* rozumí fyzická nebo právnická osoba, jež je původcem poštovní zásilky;

▼ M3

17. *uživitelem* se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba mající prospěch z poskytování poštovních služeb jako odesílatel nebo adresát;

▼ B

18. *národním regulačním orgánem* rozumí orgán nebo orgány v každém členském státě, které členský stát pověří, mezi jiným, regulačními funkcemi spadajícími do oblasti působnosti této směrnice;

▼ M3

19. *základními požadavky* se rozumí obecné neekonomické aspekty, které mohou členský stát přimět k zavedení podmínek pro poskytování poštovních služeb. Těmito aspekty jsou listovní tajemství, bezpečnost sítě s ohledem na přepravu nebezpečných předmětů, dodržování pracovních podmínek a podmínek zaměstnání, systémy sociálního zabezpečení stanovené právními či správními předpisy nebo kolektivními smlouvami uzavřenými mezi vnitrostátními sociálními partnery v souladu s právem Společenství a s vnitrostátním právem a v odůvodněných případech ochrana dat, ochrana životního prostředí a územní plánování. Ochrana dat může zahrnovat ochranu osobních údajů, utajení předávaných nebo uložených informací a ochranu soukromí;
20. *službami poskytovanými za jednotnou sazbu*: poštovní služby, jejichž sazba je uvedena v obecných podmínkách poskytovatele nebo poskytovatelů všeobecných služeb, a to pro jednotlivé poštovní zásilky.

▼ B

KAPITOLA 2
Všeobecné služby

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby uživatelé mohli využívat práva na všeobecnou službu zahrnující trvalé poskytování poštovní služby ve stanovené kvalitě ve všech místech na jejich území za dostupné ceny pro všechny uživatele.

2. K tomuto účelu přijmou členské státy opatření, aby hustota styčných míst a přístupových míst vyhovovala potřebám uživatelů.

▼ M3

3. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby všeobecné služby byly zaručeny nejméně pět pracovních dnů v týdnu, s výjimkou okolností nebo zeměpisných podmínek považovaných za mimořádné, a aby zahrnovaly alespoň

— jeden výběr,

— jedno dodání do domu každé fyzické nebo právnické osoby, nebo odchylně, za podmínek stanovených národním regulačním orgánem, jedno dodání do příslušných zařízení.

▼ B

Jakákoli mimořádná okolnost nebo odchylka přijatá národním regulačním orgánem podle tohoto odstavce musí být sdělena Komisi a všem národním regulačním orgánům.

4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby všeobecné služby obsahovaly přinejmenším

— výběr, třídění, přepravu a dodání poštovních zásilek do 2 kg,

— výběr, třídění, přepravu a dodání poštovních balíků do 10 kg,

— služby doporučených a cenných zásilek.

▼ M3

5. Národní regulační orgány mohou zvýšit hmotnostní limit pro pokrytí všeobecnými službami u poštovních balíků až na hmotnost nepřesahující 20 kg a mohou stanovit zvláštní opatření pro dodávání těchto balíků do domu.

Bez ohledu na hmotnostní limit poštovních balíků stanovený v rámci všeobecných služeb daného členského státu zajistí členské státy dodávání poštovních balíků přijatých z jiných členských států o hmotnosti do 20 kg na vlastním území.

6. Minimální a maximální rozměry uvedených poštovních zásilek jsou shodné s rozměry stanovenými v příslušných ustanoveních přijatých Světovou poštovní unií.

▼ B

7. Všeobecné služby podle tohoto článku zahrnují vnitrostátní i přeshraniční služby.

▼ M3*Článek 4*

1. Jednotlivé členské státy zajistí zaručení poskytování všeobecných služeb a oznámí Komisi opatření přijatá ke splnění této povinnosti. Výbor uvedený v článku 21 je informován o opatřeních přijatých členskými státy k zajištění poskytování všeobecných služeb.

2. Členské státy mohou určit jeden či více podniků jakožto poskytovatele všeobecných služeb, aby byly všeobecné služby poskytovány na celém území daného státu. Členské státy mohou určit různé podniky k poskytování různých prvků všeobecných služeb nebo k pokrytí různých částí území daného státu. Přitom stanoví povinnosti a práva poskytovatelů všeobecných služeb v souladu s právem Společenství a zveřejní je. Členské státy přijmou zejména opatření k zajištění toho, aby podmínky, za nichž jsou všeobecné služby svěřovány, byly založeny na zásadách transparentnosti, nediskriminace a přiměřenosti, čímž bude zajištěno nepřetržité poskytování všeobecných služeb s ohledem na důležitou úlohu, kterou zastávají v oblasti sociální a územní soudržnosti.

Členské státy oznámí Komisi totožnost poskytovatele nebo poskytovatelů všeobecných služeb, které určí. Určení poskytovatele všeobecných služeb podléhá pravidelnému přezkumu a posuzuje se na základě podmínek a zásad uvedených v tomto článku. Členské státy však zajistí, aby délka trvání tohoto určení poskytovala dostatečně dlouhou dobu pro návratnost investic.

▼ B*Článek 5*

1. Každý členský stát přijme opatření, aby poskytování všeobecných služeb odpovídalo těmto požadavkům:

- nabídka služeb zaručující splnění základních požadavků,
- nabídka stejných služeb uživatelům za srovnatelných podmínek,
- dostupnost služeb bez diskriminace v jakékoli podobě, zvláště bez diskriminace na základě politických, náboženských nebo ideologických důvodů,
- nemožnost přerušení nebo zastavení služeb, s výjimkou případů vyšší moci,
- rozvoj v závislosti na technickém, hospodářském a společenském prostředí a na potřebách uživatelů.

▼ M3

2. Ustanovení odstavce 1 nevylučují opatření přijatá členskými státy v souladu s požadavky týkajícími se obecného zájmu uznanými Smlouvou, zvláště články 30 a 46 této smlouvy, mimo jiné o veřejné mravnosti, veřejné bezpečnosti včetně vyšetřování trestných činů a veřejného pořádku.

Článek 6

Členské státy přijmou opatření, aby uživatelé a poskytovatelé poštovních služeb pravidelně dostávali od poskytovatele nebo poskytovatelů všeobecných služeb dostatečně podrobné a aktuální informace

▼ **M3**

o určitých parametrech nabízených všeobecných služeb, zejména pokud jde o všeobecné podmínky přístupu k těmto službám, o cenu a o úroveň norem kvality. Tyto informace jsou vhodným způsobem zveřejňovány.

Členské státy uvědomí Komisi, jakým způsobem jsou poskytovány informace určené ke zveřejnění v souladu s prvním pododstavcem.

▼ **B**

KAPITOLA 3

▼ **M3****Financování všeobecných služeb***Článek 7*

1. Členské státy neudělí ani neponechají v platnosti výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb. Členské státy mohou financovat poskytování všeobecných služeb v souladu s jedním nebo více způsoby uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4 nebo jakýmkoli jiným způsobem, který je v souladu se Smlouvou o ES.

▼ **C1**

2. Členské státy mohou zajistit poskytování všeobecných služeb prostřednictvím zadání veřejné zakázky na tyto služby v souladu s platnými pravidly a předpisy pro zadávání veřejných zakázek, včetně soutěžního dialogu nebo vyjednávacího řízení se zveřejněním oznámení o zakázce i bez něho podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽¹⁾.

▼ **M3**

3. Pokud členský stát rozhodne, že povinnosti všeobecných služeb stanovené v této směrnici představují pro poskytovatele všeobecných služeb čisté náklady vypočítané s ohledem na přílohu I a představují nerovnou finanční zátěž, může zavést:

a) mechanismus náhrad poskytovaných dotyčnému podniku či dotyčným podnikům z veřejných prostředků nebo

b) mechanismus pro rozdělení čistých nákladů spojených s povinnostmi všeobecných služeb mezi poskytovatele služeb nebo uživatele.

4. Jestliže jsou čisté náklady rozděleny podle odst. 3 písm. b), mohou členské státy zřídit vyrovnávací fond, který může být financován z poplatků hrazených poskytovateli nebo uživateli služeb a je spravován pro tento účel subjektem nezávislým na osobě nebo osobách jej využívajících. Členské státy mohou udělení oprávnění poskytovatelům služeb podle čl. 9 odst. 2 podmínit povinností přispívat do tohoto fondu nebo dodržovat povinnosti všeobecných služeb. ► **C2** Tímto způsobem lze financovat povinnosti všeobecných služeb uložené poskytovateli nebo poskytovatelům všeobecných služeb uvedené v článku 3. ◀

5. Členské státy zajistí dodržování zásady transparentnosti, nediskriminace a přiměřenosti při zřizování vyrovnávacího fondu a při stanovení

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼ M3

výše finančních příspěvků uvedených v odstavcích 3 a 4. Rozhodnutí přijatá v souladu s odstavci 3 a 4 jsou založena na objektivních a ověřitelných kritériích a zveřejňují se.

▼ B*Článek 8*

Článkem 7 není dotčeno právo členských států organizovat umístování poštovních schránek na veřejných komunikacích, vydávání poštovních známek a službu doporučených zásilek využívanou v soudním nebo správním řízení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

KAPITOLA 4

▼ M3**Podmínky pro poskytování poštovních služeb a přístup do sítě***Článek 9*

1. Pro služby, které nespádají do oblasti všeobecných služeb, mohou členské státy zavést všeobecná oprávnění v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky.

2. Pro služby, které spadají do oblasti všeobecných služeb, mohou členské státy zavést schvalovací postupy včetně individuálních licencí v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky a k zajištění poskytování všeobecných služeb.

Udělení oprávnění může

- být podmíněno povinnostmi všeobecných služeb,
- pokud je to nezbytné a opodstatněné, uložit požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon odpovídajících služeb,
- být ve vhodných případech vázáno na povinnost finančního příspěvku do mechanismu rozdělení nákladů uvedeného v článku 7, je-li poskytování všeobecných služeb spojeno s čistými náklady a představuje pro poskytovatele všeobecných služeb určeného či určené podle článku 4 nespravedlivou zátěž,
- být ve vhodných případech vázáno na povinnost finančního příspěvku na provozní náklady národního regulačního orgánu podle článku 22,
- ve vhodných případech podléhat povinnosti dodržovat pracovní podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy nebo tuto povinnost uložit.

Povinnosti a požadavky uvedené v první odrážce a v článku 3 lze stanovit pouze určeným poskytovatelům všeobecných služeb.

S výjimkou podniků, jež byly určeny provozovateli všeobecných služeb v souladu s článkem 4, oprávnění nesmí:

- být omezena, pokud jde o počet,

▼ M3

- pro stejné prvky všeobecných služeb nebo části území daného státu ukládat povinnosti všeobecných služeb a současně finanční příspěvky do mechanismu rozdělení nákladů,
- zdvojovat podmínky uložené podnikům na základě jiných vnitrostátních předpisů, které neupravují zvlášť příslušné odvětví,
- ukládat jiné technické nebo provozní podmínky než ty, které jsou nezbytné pro splnění povinností podle této směrnice.

3. Postupy, povinnosti a požadavky uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou transparentní, přístupné, nediskriminační, přiměřené, přesné a jednoznačné, jsou předem zveřejňovány a založeny na objektivních kritériích. Členské státy zajistí, aby důvody pro odmítnutí vydání nebo odnětí oprávnění jako celku nebo jeho části byly sděleny žadateli, a zavedou opravné prostředky.

▼ B*Článek 10***▼ M3**

1. Evropský parlament a Rada přijmou na návrh Komise a na základě čl. 47 odst. 2, článků 55 a 95 Smlouvy opatření nutná pro harmonizaci postupů podle článku 9, který upravuje obchodní poskytování poštovních služeb veřejnosti.

▼ B

2. Harmonizační opatření podle odstavce 1 se týkají zejména kritérií a postupů, které má provozovatel poštovních služeb dodržovat, způsobu zveřejňování těchto kritérií a postupů a opravných prostředků.

▼ M3*Článek 11*

Evropský parlament a Rada přijmou na návrh Komise a na základě čl. 47 odst. 2, článků 55 a 95 Smlouvy harmonizační opatření nutná pro zajištění přístupu uživatelů a poskytovatele či poskytovatelů poštovních služeb do poštovní sítě za transparentních a nediskriminačních podmínek.

Článek 11a

Je-li to nezbytné pro ochranu zájmu uživatelů nebo pro podporu účinné hospodářské soutěže a s ohledem na vnitrostátní podmínky a vnitrostátní právní předpisy, zajistí členské státy dostupnost transparentních, nediskriminačních podmínek přístupu pro prvky poštovní infrastruktury nebo pro služby poskytované v rámci všeobecných služeb, jako je například systém poštovních směrovacích čísel, databáze adres, poštovní přihrádky, dodávací schránky, informace o změně adresy, služba dosílky, služba vrácení odesílateli. Tímto ustanovením není dotčeno právo členských států přijmout opatření k zajištění přístupu do poštovní sítě za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek.

▼ B

KAPITOLA 5

Zásady tvorby sazeb a transparentnost účtů**▼ M3***Článek 12*

Členské státy přijmou opatření, kterými zajistí, že sazby pro každou ze služeb tvořících součást všeobecných služeb budou v souladu s těmito zásadami:

- ceny musí být přijatelné a musí být takové, aby nezávisle na zeměpisné poloze a s ohledem na specifické vnitrostátní podmínky měli k poskytovaným službám přístup všichni uživatelé. Členské státy mohou ponechat v platnosti nebo zavést poskytování bezplatné poštovní služby pro potřeby nevidomých a slabozrakých,
- ceny musí vycházet z nákladů a vytvářet pobídky pro účinné poskytování všeobecných služeb. Je-li to nutné z důvodů veřejného zájmu, mohou členské státy rozhodnout, že by u služeb s cenou stanovenou za kus a pro jiné poštovní zásilky měla být uplatňována jednotná sazba na celém jejich území nebo pro přeshraniční poskytování služby,
- uplatňování jednotných sazeb nevylučuje právo poskytovatele či poskytovatelů všeobecných služeb uzavírat s uživateli individuální dohody o cenách,
- sazby musí být transparentní a nediskriminační,
- pokud poskytovatelé všeobecných služeb uplatňují zvláštní sazby, například u služeb pro podniky, odesílatele hromadných zásilek nebo subjekty sjednocující zásilky pocházející od různých uživatelů, uplatní zásady transparentnosti a nediskriminace jak u sazeb, tak i u souvisejících podmínek. Tyto sazby se spolu se souvisejícími podmínkami použijí stejně mezi různými třetími stranami i mezi třetími stranami a poskytovateli všeobecné poštovní služby poskytujícími rovnocenné služby. Všechny tyto sazby jsou rovněž k dispozici uživatelům, zejména jednotlivým uživatelům a malým a středním podnikům, posílajícím zásilky za srovnatelných podmínek.

▼ B*Článek 13*

1. K zajištění přeshraničního poskytování všeobecných služeb vyzvou členské státy své poskytovatele všeobecných služeb, aby jejich dohody o konečných poplatcích za přeshraniční zásilky uvnitř Společenství byly v souladu s těmito zásadami:

- konečné poplatky se stanoví ve vztahu k nákladům na zpracování a dodání přichozích přeshraničních zásilek,
- výše odměny souvisí s dosaženou kvalitou služby,
- konečné poplatky jsou transparentní a nediskriminační.

2. Uplatňování těchto zásad může zahrnovat přechodná opatření určená k předcházení neobvyklému narušení poštovních trhů nebo

▼B

nepříznivých důsledků pro hospodářské subjekty za předpokladu existence dohody mezi provozovateli zemí původu a určení; tato opatření se omezují na minimum potřebné k dosažení těchto cílů.

*Článek 14***▼M3**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění vedení účetnictví poskytovatelů všeobecných služeb v souladu s tímto článkem.

2. Poskytovatel či poskytovatelé všeobecných služeb vedou ve svých vnitřních účetních systémech oddělené účty s cílem zřetelně rozlišovat mezi veškerými službami a produkty, které jsou součástí všeobecných služeb, a těmi, které jejich součástí nejsou. Toto oddělení účetnictví se použije jako podklad při výpočtu čistých nákladů na všeobecné služby prováděném členskými státy. Tyto vnitřní účetní systémy se zakládají na důsledně uplatňovaných a objektivně odůvodnitelných zásadách nákladového účetnictví.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, přiřazují účetní systémy podle odstavce 2 náklady takto:

- a) náklady, které lze přímo přiřadit k jednotlivé službě nebo produktu, se takto přiřazují;
- b) společné náklady, tj. náklady, které nelze přímo přiřadit k jednotlivé službě nebo produktu, se přiřazují takto:
 - i) pokud lze, přiřazují se společné náklady na základě přímé analýzy původu nákladů samých,
 - ii) není-li přímá analýza možná, přiřazují se kategorie společných nákladů na základě nepřímé vazby na jinou kategorii nákladů nebo skupinu kategorií nákladů, které lze přímo přiřadit nebo přičíst; nepřímá vazba se zakládá na srovnatelných strukturách nákladů,
 - iii) nelze-li použít přímé ani nepřímé přiřazení nákladů, přiřazují se kategorie nákladů na základě všeobecného přiřazovacího činitele vypočítaného pomocí poměru veškerých nákladů přímo nebo nepřímo přiřazených nebo přičtených jednotlivým všeobecným službám na jedné straně a ostatním službám na straně druhé,
 - iv) společné náklady, jež jsou nezbytné pro poskytování všeobecných služeb i jiných služeb, se přiřazují příslušným způsobem; v případě všeobecných služeb i v případě jiných služeb musí být použity stejné zásady nákladového rozpětí.

▼B

4. Jiné systémy nákladového účetnictví lze použít, pouze pokud jsou slučitelné s odstavcem 2 a byly schváleny národním regulačním orgánem. Komise je o jejich použití předem uvědoměna.

5. Národní regulační orgány zajistí, aby soulad s jedním ze systémů nákladového účetnictví podle odstavců 3 nebo 4 ověřoval příslušný orgán nezávislý na poskytovateli všeobecných služeb. Členské státy zajistí pravidelné zveřejňování zprávy o souladu.

▼ B

6. Národní regulační orgán uchovává dostupné dostatečně podrobné informace o systémech nákladového účetnictví používaných poskytovateli všeobecných služeb a na požádání předá tyto informace Komisi.

7. Na požádání se podrobné informace o těchto systémech jako důvěrné poskytnou národnímu regulačnímu orgánu a Komisi.

▼ M3

8. Pokud daný členský stát nevyužil finanční mechanismus pro poskytování všeobecných služeb, jak to umožňuje článek 7, a pokud se národní regulační orgán přesvědčí, že žádný z určených poskytovatelů všeobecných služeb v tomto členském státě není příjemcem státní pomoci, skryté anebo otevřené, a že hospodářská soutěž na trhu je plně účinná, může tento orgán rozhodnout, že neuplatní požadavky tohoto článku.

9. Tento článek lze ovšem uplatnit na poskytovatele všeobecných služeb určeného před konečným datem úplného otevření trhu, nebyl-li určen žádný jiný poskytovatel či poskytovatelé všeobecných služeb. Národní regulační orgán předem uvědomí Komisi o přijímání všech takových rozhodnutí.

10. Členské státy mohou vyžadovat od těch poskytovatelů poštovních služeb, na něž se vztahuje povinnost přispívat do vyrovnávacího fondu, aby pro zajištění fungování fondu zavedli náležitě oddělené účty.

▼ B*Článek 15*

Finanční účty všech poskytovatelů všeobecných služeb jsou sestavovány, ověřovány nezávislým auditorem a zveřejňovány v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy o obchodních podnicích.

KAPITOLA 6**Kvalita služeb***Článek 16*

Členské státy zajistí stanovení a zveřejnění norem kvality služeb pro všeobecné služby, aby zaručily dobrou kvalitu poštovních služeb.

Normy kvality se zaměřují zvláště na přepravní dobu a na pravidelnost a spolehlivost služeb.

Tyto normy stanoví

— členské státy pro vnitrostátní styk,

▼ M3

— Evropský parlament a Rada pro přeshraniční služby v rámci Společenství (viz příloha II). Budoucí přizpůsobení těchto norem technickému pokroku nebo vývoji trhu se provádí regulativním postupem s kontrolou podle článku 21 odst. 2.

Nezávislé sledování výkonu provádějí nejméně jednou za rok vnější orgány nezávislé na poskytovatelích všeobecných služeb za normalizovaných podmínek, které budou stanoveny regulativním postupem

▼ M3

s kontrolou podle článku 21 odst. 2, a je předmětem zpráv uveřejňovaných nejméně jednou ročně.

▼ B*Článek 17*

Členské státy stanoví normy kvality pro vnitrostátní zásilky a zajistí jejich slučitelnost s normami stanovenými pro přeshraniční služby v rámci Společenství.

Členské státy sdělí své normy kvality pro vnitrostátní služby Komisi, která je zveřejní stejným způsobem jako normy pro přeshraniční služby uvnitř Společenství podle článku 18.

Národní regulační orgány zajistí provádění nezávislého sledování výkonu v souladu s čl. 16 čtvrtým pododstavcem, odůvodněnost výsledků a v případě potřeby přijetí nápravných opatření.

*Článek 18***▼ M3**

1. V souladu s článkem 16 jsou normy kvality pro přeshraniční služby uvnitř Společenství stanoveny v příloze II.

2. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti týkající se infrastruktury nebo zeměpisných podmínek, mohou národní regulační orgány stanovit výjimky z norem kvality uvedených v příloze II. Stanoví-li národní regulační orgán takto výjimky, oznámí to bezodkladně Komisi. Komise předloží výboru uvedenému v článku 21 pro informaci výroční zprávu o oznámeních obdržných během předchozích 12 měsíců.

▼ B

3. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* všechny úpravy norem kvality pro přeshraniční služby uvnitř Společenství a přijme opatření k zajištění pravidelného nezávislého sledování a zveřejňování úrovně výkonu, přičemž potvrdí dodržování těchto norem a dosažený pokrok. Národní regulační orgány zajistí, aby v případě potřeby byla přijata nápravná opatření.

▼ M3*Článek 19*

1. Aniž jsou dotčeny příslušné mezinárodní a vnitrostátní předpisy o systémech náhrad, členské státy zajistí, aby všichni poskytovatelé poštovních služeb zpřístupnili transparentní, jednoduché a nenákladné postupy pro projednávání reklamací uživatelů poštovních služeb, zejména v případech ztráty, úbytku, poškození nebo nesouladu s normami kvality (včetně postupů určování odpovědnosti v případech zahrnujících více než jednoho provozovatele).

Členské státy přijmou opatření k zajištění, aby postupy uvedené v prvním pododstavci umožňovaly spravedlivé a rychlé řešení sporů s poskytnutím odškodnění nebo náhrady v oprávněných případech.

▼ M3

Členské státy rovněž podporují rozvoj nezávislých mimosoudních systémů urovnávání sporů mezi poskytovateli poštovních služeb a uživateli.

2. Aniž jsou dotčeny jiné opravné prostředky nebo opatření k nápravě podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství, zajistí členské státy, aby uživatelé jednající jednotlivě, nebo pokud to dovoluje vnitrostátní právo, společně s organizacemi zastupujícími zájmy uživatelů nebo spotřebitelů, mohli předložit příslušnému národnímu orgánu případy, kdy reklamace uživatelů na podniky poskytující poštovní služby, které jsou součástí všeobecných služeb, nebyly uspokojivě vyřešeny.

V souladu s článkem 16 členské státy zajistí, aby poskytovatelé všeobecných služeb a případně podniky poskytující služby, které jsou součástí všeobecných služeb, zveřejnili společně s výroční zprávou o sledování jejich výkonu informace o počtu reklamací a způsobu jejich vyřízení.

▼ B

KAPITOLA 7

Harmonizace technických norem*Článek 20*

Harmonizace technických norem pokračuje s ohledem zejména na zájmy uživatelů.

Evropský výbor pro normalizaci je pověřen vypracováním technických norem pro poštovní odvětví podle zásad stanovených směrnicí Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů ⁽¹⁾.

Při této činnosti se přihlíží k harmonizačním opatřením přijatým na mezinárodní úrovni, a zvláště v rámci Světové poštovní unie.

Platné normy se jednou ročně zveřejňují v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé všeobecných služeb odkazovali na normy zveřejněné v Úředním věstníku, pokud je to nutné v zájmu uživatelů, a zejména pokud podávají informace podle článku 6.

Výbor zřízený podle článku 21 je průběžně informován o jednáních Evropského výboru pro normalizaci a o pokroku jím dosaženém v této oblasti.

KAPITOLA 8

Výbor**▼ M3***Článek 21*

1. Komisi je nápomocen výbor.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 96/139/ES (Úř. věst. L 32, 10.2.1996, s. 31).

▼ **M3**

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼ **B**

KAPITOLA 9

Národní regulační orgán▼ **M3***Článek 22*

1. Každý členský stát určí jeden nebo více národních regulačních orgánů pro poštovní odvětví, které jsou právně odděleny od provozovatelů poštovních služeb a působí nezávisle na nich. Členské státy, které si ponechají ve vlastnictví podniky poskytující poštovní služby nebo kontrolu nad nimi, zajistí účinné strukturální oddělení regulačních funkcí od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

Členské státy oznámí Komisi, které národní regulační orgány byly stanoveny pro vykonávání úkolů vyplývajících z této směrnice. Zveřejní snadno přístupnou formou úkoly svěřené národním regulačním orgánům, zejména ty úkoly, které jsou svěřeny více orgánům. Členské státy případně zajistí konzultace a spolupráci mezi těmito orgány a národními orgány pověřenými prováděním právních předpisů pro hospodářskou soutěž a práva na ochranu spotřebitele ve věcech společného zájmu.

2. Zvláštním úkolem národních regulačních orgánů je zajišťovat soulad s povinnostmi vyplývajících z této směrnice, zejména zavedením postupů sledování a regulace pro zajištění poskytování všeobecných služeb. Mohou být rovněž pověřeny zajišťováním souladu s pravidly hospodářské soutěže v poštovním odvětví.

Národní regulační orgány úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc tak, aby usnadnily uplatňování této směrnice v rámci příslušných stávajících subjektů.

3. Členské státy zajistí, aby byly na vnitrostátní úrovni uplatňovány účinné mechanismy, v rámci kterých má každý uživatel nebo poskytovatel poštovních služeb, který byl dotčen rozhodnutím národního regulačního orgánu, právo podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí k odvolacímu subjektu nezávislému na zúčastněných stranách. Do rozhodnutí o takovém opravném prostředku zůstává v platnosti rozhodnutí národního regulačního orgánu, pokud subjekt rozhodující o opravném prostředku nerozhodne jinak.

KAPITOLA 9a

Poskytování informací*Článek 22a*

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé poštovních služeb poskytovali zejména národním regulačním orgánům veškeré informace, včetně finančních informací a informací o poskytování všeobecných služeb, a to za tímto účelem:

▼ M3

- a) aby národní regulační orgány mohly zajistit soulad s touto směrnicí nebo s rozhodnutími přijatými podle této směrnice;
- b) pro jasně definované statistické účely.
2. Poskytovatelé poštovních služeb poskytnou tyto informace neprodleně na vyžádání a v nezbytných případech důvěrně, a to ve lhůtách a na úrovni podrobností požadovaných národním regulačním orgánem. Informace požadované národním regulačním orgánem jsou přiměřené výkonu jeho úkolů. Národní regulační orgán uvede důvody, které jeho žádost o informace opravňují.
3. Členské státy zajistí, aby národní regulační orgány na žádost poskytl Komisi odpovídající důležité informace, které Komise potřebuje k výkonu svých úkolů podle této směrnice.
4. Považuje-li národní regulační orgán informaci za důvěrnou v souladu s obchodními pravidly důvěrnosti, a to jak s pravidly Společenství, tak i s vnitrostátními pravidly, Komise i dotyčné národní regulační orgány tuto důvěrnost zachovají.

▼ B

KAPITOLA 10
Závěrečná ustanovení

▼ M3*Článek 23*

Každé čtyři roky, přičemž poprvé nejpozději do 31. prosince 2013, Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, včetně souvisejících informací o vývoji v odvětví, zejména z hospodářských, sociálních a technologických hledisek, o trendech v zaměstnanosti, jakož i o kvalitě služby. Zpráva je v případě potřeby doplněna návrhy určenými Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 23a

Komise členským státům poskytne pomoc ohledně provádění této směrnice včetně pomoci ohledně výpočtu jakýchkoli čistých nákladů na všeobecné služby.

▼ B*Článek 28*

Tato směrnice je určena členským státům.

▼ **M3***PŘÍLOHA I***Pokyny k výpočtu případných čistých nákladů na všeobecné služby***Část A: Definice povinností všeobecných služeb*

Povinnostmi všeobecných služeb se rozumějí povinnosti uvedené v článku 3, které členský stát uložil poskytovateli poštovních služeb, týkající se poskytování služeb ve vymezené zeměpisné oblasti, v případě potřeby včetně jednotných cen za poskytování dané služby v této zeměpisné oblasti nebo poskytování určitých bezplatných služeb pro nevidomé a slabozraké osoby.

Tyto povinnosti mohou zahrnovat mimo jiné:

- počet dnů pro dodání, vyšší než je počet dnů stanovený v této směrnici,
- dostupnost přístupových bodů pro účely plnění povinností všeobecných služeb,
- dostupnost sazeb všeobecných služeb,
- jednotné ceny všeobecných služeb,
- poskytování určitých bezplatných služeb pro nevidomé a slabozraké osoby.

Část B: Výpočet čistých nákladů

Národní regulační orgány zváží všechny prostředky k zajištění vhodných pobídek pro poskytovatele poštovních služeb (určené nebo neurčené), aby plnili povinnosti všeobecných služeb v duchu nákladové efektivity.

Čistými náklady spojenými s povinnostmi všeobecných služeb jsou veškeré náklady, které se týkají praktického poskytování všeobecných služeb a které jsou pro ně nezbytné. Čisté náklady na všeobecné služby se vypočítají jako rozdíl mezi čistými náklady určeného poskytovatele všeobecných služeb, který vykonává povinnosti všeobecných služeb, a téhož poskytovatele poštovních služeb, který povinnosti všeobecných služeb nevykonává.

Při výpočtu se zohlední všechny další důležité faktory, včetně jakýchkoli nehmotných a tržních výhod, které poskytovatel poštovních služeb určený k poskytování všeobecných služeb získá, nároku na přiměřený zisk a pobídek k nákladové efektivitě.

Důkladnou pozornost je třeba věnovat správnému vyčíslení nákladů, kterým by se určený poskytovatel všeobecných služeb mohl vyhnout, kdyby povinnosti všeobecných služeb neplnil. Výpočet čistých nákladů by měl zohlednit výhody, včetně nehmotných výhod, které provozovatel všeobecných služeb má.

Výpočet vychází z nákladů připadajících na:

- i) prvky vymezených služeb, které lze poskytovat pouze se ztrátou nebo za nákladových podmínek, které nejsou běžnými obchodními podmínkami. Do této kategorie mohou spadat prvky služeb, jakými jsou služby stanovené v části A,
- ii) určité uživatele nebo skupiny uživatelů, kterým lze při zohlednění nákladů na poskytování zmíněných služeb, získaných výnosů a jakýchkoli jednotných cen uložených členským státem poskytovat službu pouze se ztrátou nebo za nákladových podmínek, které nejsou běžnými obchodními podmínkami.

Tato kategorie zahrnuje uživatele nebo skupiny uživatelů, jimž by nebyla poskytnuta služba komerčním provozovatelem, kterému nebyla uložena povinnost poskytovat všeobecné služby.

Výpočet čistých nákladů spojených s určitými aspekty povinností všeobecných služeb se provádí odděleně tak, aby se zabránilo dvojímu zaúčtování jakýchkoli přímých nebo nepřímých výhod a nákladů. Celkové čisté náklady na povinnosti všeobecných služeb každého určeného poskytovatele všeobecných služeb se

▼ M3

vypočítávají jako souhrn čistých nákladů vzniklých z jednotlivých prvků povinností všeobecných služeb při zohlednění veškerých nehmotných výhod. Národní regulační orgán je odpovědný za ověření čistých nákladů. Poskytovatel či poskytovatelé všeobecných služeb spolupracují s národním regulačním orgánem, aby mu umožnili čisté náklady ověřit.

Část C: Úhrada čistých nákladů na povinnosti všeobecných služeb

Úhrada nebo financování čistých nákladů na povinnosti všeobecných služeb může vyžadovat, aby byla určeným poskytovatelům všeobecných služeb poskytnuta náhrada za služby, které poskytují za nekomerčních podmínek. Protože taková náhrada zahrnuje finanční převody, členské státy musí zajistit, aby probíhaly objektivním, transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. To znamená, aby převody pokud možno co nejméně narušovaly hospodářskou soutěž a uživatelskou poptávku.

Mechanismus rozdělení založený na fondu uvedeném v čl. 7 odst. 4 by měl využívat transparentní a neutrální mechanismus vybírání příspěvků, jenž zabrání nebezpečí dvojího uložení příspěvků, které se vztahují jak na výstupy, tak na vstupy podniků.

Nezávislý subjekt, který spravuje fond, je odpovědný za vybírání příspěvků od podniků, kterým je vyměřena povinnost platit příspěvky na krytí čistých nákladů na povinnosti všeobecných služeb v dotčeném členském státě, a dohlíží na převod dlužných částek podnikům, které jsou oprávněny k příjmu plateb z fondu.

▼ B**► M3 PŘÍLOHA II ◀****Normy kvality pro přeshraniční zásilky uvnitř Společenství**

Normy kvality pro přeshraniční zásilky uvnitř Společenství mají být stanoveny ve vztahu ke lhůtě pro přepravu měřené „od konce na konec“ (*) poštovních zásilek nejrychlejší standardní kategorie podle vzorce $D + n$, kde D představuje datum podání (**) a n počet pracovních dnů, které uplynou mezi tímto datem a datem dodání adresátovi.

Normy kvality pro přeshraniční zásilky uvnitř Společenství	
Lhůta	Cíl
$D + 3$	85 % zásilek
$D + 5$	97 % zásilek

Těchto norem musí být dosaženo nejen pro celý provoz uvnitř Společenství, ale i pro veškeré dvoustranné toky mezi dvěma členskými státy.

(*) Přeprava „od konce na konec“ se měří od přístupového místa do sítě až po dodání adresátovi.

(**) Datum podání, které se má použít, se rozumí den, kdy je zásilka podána, za předpokladu, že k podání dojde před posledním oznámeným časem sběru z příslušného přístupového místa do sítě. Dojde-li k podání po této lhůtě, rozumí se datem podání, které se má použít, den následující po sběru.